

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200417
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2022:3220200417.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: R. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. D., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 300,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 33,65 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 33,65 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.04.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 300,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 300,51 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“ alebo „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 07.02.2014 Zmluvu č. 5032167481 (ďalej len „predmetná zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe predmetnej zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zastával názor, že predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 14.04.2018 odstúpil od zmluvy, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia podania. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 423,81 eur, ktorá pozostávala

z istiny vo výške 300,51 eur, z riadneho úroku vo výške 70,15 eur, z úroku z omeškania vo výške 25,15 eur a z poplatkov vo výške 28,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal úhrady v sume 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 300,51 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 300,51 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 123,30 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 70,15 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 25,15 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 28,00 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na výzvu súdu žalobca v podaní, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 13.08.2020, uviedol, že právny predchodca žalobcu mu oznámil, že klientovi bola zaslaná výpoveď dňa 17.01.2018 (podací hárok nie je k dispozícii), a to z dôvodu, že neboli dodržané podmienky pre poskytnutie KK a to pravidelne poukazovať vklady na účet. Výpoveď trvá dva mesiace a začína plynúť prvým dňom nasledujúceho mesiaca (uvedené vo výpovedi). Potom sa účet zruší a KK sa preklopí na pohľadávku z nepovoleného prečerpania, o čom bol klient informovaný listom (podací hárok nie je k dispozícii). Mal za to, že pri doručení písomností žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá, že prejav vôle dôjde adresátovi, t. j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Uviedol, že trvá na podanej žalobe a navrhuje, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel.

3. Na výzvu súdu žalobca v podaní, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 24.09.2020 uviedol, že dňa 07.02.2014 uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o povolenom prečerpaní s výškou úverového rámca až do 300,00 eur. Dňa 22.03.2019 postúpil pôvodný veriteľ na žalobcu pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 423,81 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 300,51 eur, z poplatkov vo výške 28,00 eur, riadneho úroku vo výške 70,15 eur, úroku z omeškania zmluvného v sume 7,75 eur a úroku z omeškania zákonného v sume 17,40 eur. Poukázal na skutočnosť, že súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 28.253,30 eur (vrátane debetného zostatku). Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 27.846,89 eur. Z úhrad žalovaného bola započítaná na istinu suma vo výške 27.580,03 eur, na poplatky suma vo výške 143,50 eur, na riadny úrok suma vo výške 122,62 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 0,74 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu vypovedania zmluvy/vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžného zostatku - to je ku dňu 14.04.2018, predstavuje sumu vo výške 406,41 eur (v platobnej histórii evidované ako „Presun pohľadávky do úveru“) a v zmysle započítania vykonaných úhrad pozostáva z istiny vo výške 300,51 eur, z poplatkov vo výške 28,00 eur, riadneho úroku vo výške 70,15 eur a úroku z omeškania zmluvného v sume 7,75 eur. Uviedol, že si v rámci svojho dispozičného práva v konaní uplatňuje len istinu vo výške 300,51 eur. Na základe uvedeného žiadal súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby a následných vyjadrení žalobcu.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

5. Tunajší súd rozsudkom č. k. 2Csp/29/2020 - 164 zo dňa 27.04.2021 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

6. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žalobca poukázal na ustanovenie § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Zastával názor, že uvedené ustanovenie je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a rovnako podľa názoru súdu sú tieto tvrdenia preukázané, tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. Avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP, t. j. bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie súdu je teda podľa názoru žalobcu nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu.

Podľa žalobcu súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. Žalobca mal ďalej za to, že v danom konaní súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pričom uvedené závery potvrdzuje aj rozhodovacia prax krajských súdov Slovenskej republiky, na ktorú žalobca vo svojom odvolaní poukázal. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (žalovaný bol v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ku dňu postúpenia pohľadávky v nepretržitom omeškaní po dobu 749 dní) a zároveň bol postupcom opakovane vyzvaný na úhradu svojho peňažného záväzku, a to okrem iného aj výzvou zo dňa 18.12.2018, výzvou zo dňa 14.04.2018 označenou ako „Odstúpenie od zmluvy“ a podaním zo dňa 17.01.2018 označeným ako „Výpoveď zmluvy“. Žalobca teda v konaní tvrdil (a naďalej tvrdí), že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Keďže tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo v konaní podľa názoru žalobcu potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že postupca podaním zo dňa 17.01.2018 vypovedal zmluvu, na základe ktorej bolo žalovanému poskytované povolené prečerpanie. Žalovaný bol zároveň postupcom riadne vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok a v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo preukázané, že postupca Zmluvu o povolenom prečerpaní vypovedal listom zo dňa 17.01.2018 a žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobca sa ďalej nestotožnil s právnym názorom súdu, podľa ktorého v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je na splnenie predpokladov podľa tohto ustanovenia potrebné, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom táto lehota začína plynúť až po doručení písomnej výzvy banky. Žalobca ďalej uviedol, že ničím nepopiera, že v zmysle ust. § 295 CSP môže súd vykonať v spotrebiteľských sporoch aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, avšak v žiadnom prípade sa nestotožnil s postupom vo veci konajúceho súdu, ktorý de facto popieral skutkové tvrdenia strán sporu (žalobcu), ktoré bolo potrebné v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Žalobca preto navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

7. O uvedenom odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6CoCsp/36/2021-203 zo dňa 28.10.2021, právoplatným dňa 03.02.2022, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko odvolací súd dospel záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď rozhodol v danej veci bez nariadenia pojednávania, a teda došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre žalobcu prekvapivé a žalobca nemal možnosť žiadnym spôsobom na daný stav reagovať. Odvolací súd zároveň uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní a v novom rozhodnutí bude vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu nariadiť vo veci pojednávanie, vykonať dokazovanie a vec na pojednávaní opätovne prejednať a vo veci rozhodnúť, pričom sa súd prvej inštancie bude zaoberať aj námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.08.2022, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, nedostavil sa žalobca a žalovaný. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci. Žalovaný, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu. Na základe uvedeného súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal v neprítomnosti žalobcu i žalovaného a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listín doložených do spisu, konkrétne: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0213/2019/CE zo dňa 22.03.2019, Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluva o platobnej karte zo dňa 10.02.2016, Zmluva o

povolenom prečerpaní zo dňa 07.12.2014, Zmluva o osobnom účte Študent zo dňa 30.08.2012, Zmluva o účte sporenia zo dňa 19.01.2016, Zmluva o elektronických službách zo dňa 30.08.2012, Odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.04.2018, Výpoveď zmluvy zo dňa 17.01.2018, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Sadzobník poplatkov a náhrad, výzva zo dňa 18.12.2018, výzva zo dňa 19.06.2017, výpis z úverového účtu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, pokus o zmier zo dňa 02.04.2020 s poštovým podacím hárkom č. EPH194745618, podanie žalobcu zo dňa 13.08.2020, upozornenie na omeškanie zo dňa 08.11.2014, upozornenie na omeškanie zo dňa 06.04.2015, upozornenie na omeškanie zo dňa 07.06.2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 24.09.2020, prehľad transakcií na úverovom účte, odvolanie žalobcu, výzva zo dňa 18.12.2018 s kópiou doručenia a oboznámením sa s ďalším obsahom spisu.

9. Na pojednávaní konanom dňa 24.08.2022 na tunajšom súde žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že zotráva na podanej žalobe, ako i na svojich písomných vyjadreniach a predložil výzvu zo dňa 18.12.2018 spolu s fotokópiou o doručení zásielky, na účely preukázania, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky právnym predchodcom žalobcu vyzývaný na úhradu svojho plnenia. Má za to, že žalobca v konaní dostatočne preukázal dôvodnosť svojho nároku, špecifikoval pohľadávku voči žalovanému a uviedol, že si uplatňuje iba časť svojho nároku voči žalovanému, a to vo výške neuhradenej istiny úveru. Poukázal, že samotný žalovaný je v konaní pasívny, so žalobcom sa nesnažil žiadnym spôsobom skontaktovať, nereagoval na žiadne zásielky žalobcu a rovnako je pasívny i v konaní pred súdom, doposiaľ nepoprel žiadne tvrdenie uvádzané žalobcom. Navrhol, aby súd podanej žalobe žalobcu vyhovel a uplatnil si nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. K otázke, aby sa vyjadril ku skutočnosti, že do spisu sú žalobcom založené listiny označené ako odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.04.2018 a výpoveď zmluvy zo dňa 17.01.2018, teda či žalobca účinne odstúpil od zmluvy alebo túto vypovedal, uviedol, že disponuje tým, čo je v spise a poukazuje na stanovisko žalobcu na výzvu súdu, ktoré je založené v súdnom spise, ale má za to, že táto skutočnosť preukazuje ukončenie zmluvného vzťahu so žalovaným a nemá vplyv na pohľadávku uplatňovanú žalobcom. Na záver uviedol, že zo strany žalovaného po podaní žaloby nedošlo k žiadnej úhrade na žalovanú pohľadávku.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

11. Žalovaný ako dlžník a právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.), ako veriteľ, ktorá je bankou podnikajúcou na základe bankového povolenia, uzatvorili dňa 07.02.2014 Zmluvu o Povolenom prečerpaní č. 5032167481, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo forme povoleného prečerpania do výšky 300,00 eur (v texte rozhodnutia aj len „predmetná zmluva“). Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu ako banka zaviazal poskytnúť žalovanému ako privátnemu klientovi povolené prečerpanie v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, dlžník sa zaviazal za podmienok podľa predmetnej zmluvy poskytnuté povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v predmetnej zmluve. V predmetnej zmluve bola úroková sadzba dojednaná ako premenlivá, vo výške 18,90 % ročne v deň uzatvorenia predmetnej zmluvy. V predmetnej zmluve bol uvedený poplatok za upomienku vo výške 10,00 eur. Konečná splatnosť povoleného prečerpania bola uvedená dňa 01.04.2058.

12. V časti I bode 4 predmetnej zmluvy je uvedené, že banka je oprávnená kedykoľvek zastaviť povolené prečerpanie a v takom prípade je dlžník povinný na základe oznámenia a v lehote určenej bankou vyrovnáť dlžnú čiastku.

13. V časti I bode 5 predmetnej zmluvy sú uvedené podmienky pre zmenu úrokovej sadzby tak, že banka je oprávnená meniť typ a výšku úrokovej sadzby a/ v závislosti od zmeny rizikovosti úverového vzťahu, alebo b/ v závislosti od zmien právnych predpisov, alebo c/ vývoja na bankovom alebo finančnom trhu, ktorý je objektívne spôsobilý ovplyvniť poskytovanie bankových produktov alebo podmienky ich poskytovania, alebo d/ v závislosti zmien technických možností poskytovania bankových produktov, alebo e/ v závislosti zabezpečenia bezpečného fungovania bankového systému, f/ zabezpečenia obozretného podnikania banky a bankovej stability, alebo g/ skvalitnenia a zjednodušenia poskytovania bankových produktov alebo rozšírenia ponuky bankových produktov. Zmena je účinná rozhodnutím banky a bude dlžníkovi oznámená zverejnením. Dlžník je oprávnený v prípade zmeny úrokovej sadzby v lehote 15 dní odo dňa účinnosti zmeny písomne odstúpiť od zmluvy.

14. V časti I bode 6 predmetnej zmluvy je upravené právo dlžníka na odstúpenie od zmluvy tak, že dlžník je oprávneným odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia zmluvy. V prípade odstúpenia od zmluvy je dlžník povinný zaplatiť pohľadávku banky a to bezodkladne najneskôr do 30 kalendárnych dní odo dňa doručenia odstúpenia od zmluvy banke. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby.

15. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu, ako aj z výpisu z úverového účtu predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaný čerpal na základe predmetnej zmluvy finančné prostriedky v celkovej výške 27.880,54 eur a vykonal titulom predmetnej zmluvy spolu úhrady vo výške 27.846,89 eur.

16. Obsahom listín označených ako „Upozornenie na omeškanie“ zo dňa 08.11.2014, dňa 06.04.2015 a dňa 07.06.2015 je upozornenie právneho predchodcu žalobcu žalovanému, že eviduje omeškanie so splácaním úveru č. 5032167481. Potvrdenie o odoslaní predmetných listín, ani doručenkou preukazujúcu ich doručenie žalovanému žalobca nedoložil.

17. Obsahom listín označených ako „Výzva“ zo dňa 19.06.2017 a zo dňa 18.12.2018 je oznámenie právneho predchodcu žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a výzva na úhradu dlžnej sumy na účet právneho predchodcu žalobcu. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu (banka Slovenská sporiteľňa, a.s.) konkrétne oznámil žalovanému, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky ku dňu 18.12.2018 je v sume 418,93 eur a v prípade, ak dlžná suma nebude uhradená, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z pripojenej fotokópie obálky vyplýva, že predmetná výzva bola zaslaná žalovanému na dňa 20.12.2018 a zásielka sa vrátila odosielateľovi dňa 15.01.2019 ako nedoručená z dôvodu, že ju adresát neprevzal v odbernej lehote.

18. Z obsahu listiny označenej ako „Výpoveď zmluvy“ zo dňa 17.01.2018 vyplýva, že banka - právny predchodca žalobcu týmto listom vypovedá zmluvu, na základe ktorej poskytla žalovanému povolené prečerpanie, a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby, pričom od tohto dňa už povolené prečerpanie žalovanému nebude poskytované. Banka zároveň týmto listom vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede. Výška pohľadávky banky z povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia výpovede je 385,61 eur. Z nerozporovaného skutkového tvrdenia žalobcu vyplýva, že dňa 17.01.2018 bola uvedená listina odoslaná žalovanému ako obyčajná listová zásielka.

19. Z obsahu listiny označenej ako „Odstúpenie od zmluvy“ zo dňa 14.04.2018 vyplýva, že banka - právny predchodca žalobcu týmto listom odstupuje od zmluvy, na základe ktorej poskytla a vedie účet žalovanému, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia. Výška pohľadávky banky z účtu ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 406,41 eur. Táto pohľadávka zahŕňa aj nesplatenú pohľadávku banky z povoleného prečerpania, ak takáto pohľadávka existuje. Potvrdenie o odoslaní predmetného odstúpenia, ani doručenkou preukazujúcu jej doručenie žalovanému žalobca nedoložil.

20. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0213/2019/CE zo dňa 22.03.2019 (ďalej aj len "predmetná zmluva o postúpení pohľadávok") spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalobcovi) ako postupníkovi pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, čo vyplýva z Prílohy k tejto predmetnej zmluve o postúpení pohľadávok. Listom zo dňa 30.03.2019 právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.), oznámila žalovanému, že pohľadávku z nepovoleného debetu na účte postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0213/2019/CE uzatvorenej dňa 22.03.2019 na žalobcu.

21. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva..

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

33. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

34. Podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 9 ods. 2 písm. w/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť,

a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

36. Podľa § 11 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

37. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo odo dňa, keď sú spotrebiteľovi doručené zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, ak tento deň nasleduje po dni uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; ustanovenia osobitných predpisov o práve na odstúpenie od zmluvy sa nepoužijú. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, začína lehota na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere plynúť od okamihu, keď spotrebiteľ tieto zmluvné podmienky obdržal.

38. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, veriteľ nemá nárok na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto spotrebiteľským úverom.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

43. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 07.02.2014 bola medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným platne uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní, ktorú súd posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania podľa vyššie uvedených ustanovení § 10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, nekonal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalobcu vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybny aj tým, že táto bola právny predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do tohto znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa v príslušnom znení. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na ďalšieho veriteľa tak, ako tomu bolo v posudzovanom prípade, keď právny predchodca žalobcu písomne uzatvorenou zmluvou o postúpení platne postúpil žalobcovi pohľadávku uplatňovanú voči žalovanému v tomto spore.

44. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd v spore preukázanú, keď súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému na žalobcu

písomne uzatvorenou zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola súdu predložená vrátane jej prílohy. Súd zároveň posudzoval dodržanie postupu stanoveného § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nedošlo k porušeniu uvedeného zákona pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu ako banky na žalobcu a zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky vymedzené v uvedenom ustanovení boli splnené.

45. Súd dospel k záveru, že zmluvu o povolenom prečerpaní uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, keďže v nej bolo dohodnuté, že banka môže kedykoľvek požiadať o zaplatenie svojej pohľadávky z povoleného prečerpania (časť I bod 4 predmetnej zmluvy) je potrebné posúdiť podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a musí obsahovať konkrétne náležitosti stanovené zákonom. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením.

46. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je okrem iného podľa § 9 ods. 2 písm. w/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch aj úprava práva na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehoty, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu. Podľa právneho názoru súdu vychádzajúc z citovaného ustanovenia nestačí, ak v zmluve sú len informácie o možnosti spotrebiteľa od zmluvy odstúpiť a príslušnej lehote, ale musí byť v nej spotrebiteľ jednoznačne a výslovne upozornený, že pri odstúpení od zmluvy bude musieť okrem istiny zaplatiť aj príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, teda odo dňa čerpania úveru do dňa splatenia istiny. Uvedené ustanovenie ďalej tiež v tejto súvislosti vyžaduje, aby v zmluve bola uvedená aj výška úroku za deň alebo spôsob jej výpočtu. Táto povinná náležitosť zmluvy však v predmetnej zmluve chýba a jej absencia spôsobuje zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru formou povoleného prečerpania.

47. Súd ďalej považuje ustanovenie zmluvy v časti I bode 5 predmetnej zmluvy o podmienkach pre zmenu variabilnej úrokovej sadzby za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, teda také dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd k tomu konštatuje, že predmetné ustanovenie je formulované všeobecne a vágne, pričom na základe tohto ustanovenia banka vlastne kedykoľvek na základe vlastného rozhodnutia mohla zmeniť úrokovú sadzbu, pričom spotrebiteľ nemal možnosť predpokladať, kedy skutočne nastanú podmienky pre zmenu úrokovej sadzby, kedy môže očakávať jej zmenu a najmä v akej výške. Spotrebiteľ musí byť pritom už na začiatku zmluvného vzťahu úplne a jasne informovaný o všetkých podmienkach čerpania úveru tak, aby sa vedel rozhodnúť, či do predmetného úverového vzťahu vstúpi, pričom uvedená požiadavka je ešte zvýraznená pri dojednávaní úrokovej sadzby úveru, nakoľko úrok predstavuje hlavnú zložku nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Predmetné ustanovenie pritom umožňuje banke vlastne podľa vlastnej vôle kedykoľvek zmeniť úrokovú sadzbu v neprospech spotrebiteľa. Ide o neplatnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd preto dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje ani zákonne vymedzenú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

48. Podľa § 10 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predmetná zmluva mala obsahovať aj výšku všetkých poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. V danom prípade predmetná zmluva obsahuje len ustanovenie o poplatku za upomienku vo výške 10,00 eur, žiadny iný poplatok ani úpravu podmienok, za akých by mohlo dôjsť k zmene. Z výpisu z úverového účtu žalovaného je pritom zrejmé, že veriteľ účtoval žalovanému aj iné poplatky, ktoré v predmetnej zmluve neboli uvedené.

49. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 114/2017 zo dňa 06.03.2019). Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel, napr. od obchodných zmlúv majú slúžiť

predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dohodu technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl dodávateľ dohody, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá že pozornosti spotrebiteľa najpravdepodobnejšie uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepostupuje v právnom vzťahu poctivo, a z takéhoto konania nemôže vzniknúť nárok (porovnaj nález Ústavného súdu v ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). V preskúvanom prípade predstavujú všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov rozsiahly a neprehľadný dokument, pričom žalovaný vzhľadom na rozsiahlosť a na odbornú právnu terminológiu, ak by aj mal možnosť ich prečítať (to z vykonaného dokazovania nevyplývalo a tieto neboli žalovaným ani podpísané), nemal možnosť ich pochopiť. Všeobecné obchodné podmienky, prípadne sadzobník nemôžu slúžiť na to, aby do nich banka skryla pre spotrebiteľa nevýhodné ustanovenia týkajúce sa úrokov a poplatkov. Poctivému prístupu veriteľa s odbornou starostlivosťou zodpovedá taký postup, keď priamo v zmluve je spotrebiteľ poučený o poplatkoch, ktoré voči nemu môžu byť uplatnené, a to uvedením výšky týchto poplatkov priamo v zmluve alebo odkazom na presné ustanovenia sadzobníka, ktorý preukázateľne bol spotrebiteľovi odovzdaný pri podpise zmluvy a stal sa neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V konaní toto preukázané žalobcom nebolo.

50. Zhrnúc uvedené vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí v predmetnej zmluve, súd považoval spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení). Žalobca preto podľa záveru súdu nemá nárok na zaplatenie úroku ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy istiny po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 27.880,54 eur a celkovou sumou úhrad, ktoré vykonal žalovaný titulom predmetnej zmluvy vo výške 27.846,89 eur, t. j. sumu 33,65 eur. Žalovaný túto sumu doposiaľ preukázateľne neuhradil, preto súd žalobe v časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nevrátenú istinu poskytnutého úveru vo výške 33,65 eur. V tejto časti bola žaloba žalobcu dôvodná, preto jej súd vyhovel.

51. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi popri priznanej istine v sume 33,65 eur aj právo na úrok z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 300,51 eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny spotrebiteľský vzťah, dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať ustanoveniami § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (po nadobudnutí účinnosti výpovede predmetnej zmluvy) predstavovala výšku 0,00 %, výška úroku z omeškania je preto vo výške 5,00 % ročne. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v uvedenej zákonnej výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy 33,65 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, teda za obdobie tak, ako ho uplatnil žalobca v žalobe. V prevyšujúcej časti uplatnený nárok na úrok z omeškania zamietol.

52. Súd v konečnom dôsledku žalobe vyhovel v časti a v nedôvodne uplatnenej istine a príslušenstva žalobu zamietol. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanej týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

53. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore bol žalobca v konaní úspešný v časti priznanej istiny vo výške 33,65 eur a príslušenstva (v percentuálnom vyjadrení 11,20 %), vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bol žalobca v spotrebiteľskom spore neúspešný a žalovaný úspešný (v percentuálnom vyjadrení 88,80 %). Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalovaný bol v danom spore prevažne úspešný (čistý úspech žalovaného predstavuje 77,60 %), žalobca prevažne neúspešný, žalovaný by preto mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej čistého úspechu v spore, nakoľko

si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a žalovanému preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.